

Eikite į visą pasaulį...

ŠVČ. M. MARIJOS
ROŽINIO MALDA
ŠVENČIANT YPATINGĄJĮ
MISIJŲ MĖNESĮ

Pakrikštyti
ir siunčiami

Eikite į visą pasaulį...

ŠVČ. M. MARIJOS
ROŽINIO MALDA
ŠVENČIANT YPATINGĄJĮ
MISIJŲ MĖNESĮ

YPATINGOJO MISIJŲ MĖNESIO

M A L D A

Dangiškasis Tėve,
iš numirusių prisikėlęs
Tavo vienatinis Sūnus Jėzus Kristus
liepė savo sekėjams
„eiti ir padaryti Jo mokiniais visų tautų žmones“,
o Tu mums primeni, kad per Krikštą
buvome įjungti į Bažnyčios misiją.
Apdovanojęs Šventosios Dvasios dovanomis,
suteik mums malonę drąsiai ir uoliai
liudyti Evangeliją,
kad vykdydami Bažnyčiai patikėtą ir
dar nebaigtą įgyvendinti misiją
rastume naujų veiksmingų būdų
skleisti pasaulyje gyvenimą ir šviesą.
Maloningai padėk visoms tautoms
priimti Jėzaus Kristaus
gelbėjančią meilę ir Jo gailestingumą.
Jis, būdamas Dievas,
su Tavimi ir Šventąja Dvasia
gyvena ir viešpatauja per amžius.
Amen.

Eikite į visą pasaulį...

ŠVČ. M. MARIJOS
ROŽINIO MALDA
ŠVENČIANT YPATINGĄJĮ
MISIJŲ MĖNESĮ

Nacionalinė misijų tarnyba, 2019
misijos.katalikai.lt

Maldos iš Liturginio apeigyno

Šv. Rašto tekstai ir popiežiaus tekstai iš interneto

Tekstą parengė

Kun. ALESSANDRO BARELLI SDB,

Nacionalinės misijų tarnybos direktorius

NIHIL OBSTAT

Kun. bažn. t. mgr. M. BIANCO SDB

Censor ad hoc deputatus

Vilnius, 2019 08 30

IMPRIMATUR

† G. GRUŠAS

Archiepiscopus Vilnensis

Vilnius, 2019 08 30

Nr. S-871/19

© Lietuvos vyskupų konferencija, 2019

© Saleziečių Vilniaus namai, 2019

ISBN 978-609-95599-3-3

misijos.katalikai.lt

info@misijos.katalikai.lt

Pratarmė

Nuo senų laikų spalio mėnuo Lietuvoje yra žinomas tarp tikinčiųjų kaip rožinio mėnuo. Yra džiugu, kad tokia sena tradicija tęsiasi iki mūsų dienų.

Popiežius Pranciškus šių 2019 metų spalio mėnesį paskelbė Ypatinguoju misijų mėnesiu. Popiežiaus tikslas yra skatinti visos Bažnyčios atsinaujinimą per misijinės dvasios sustiprinimą. Kas yra misioneriškumo dvasia?

- Vis labiau suvokti, kad visa Bažnyčia yra kviečiama padėti ir maldomis, ir aukomis jaunoms katalikų bendruomenėms, gyvenančioms tuose kraštuose, kur palyginti neseniai buvo priimtas tikėjimas į Jėzų. Ten pačioms bažnyčioms reikia pagalbos sustiprėti ir tikėjimu, ir struktūra (kulto pastatai, katechetai, vaikų ir senelių prieglaudos, ligoninės ir mokyklos...)
- Vis giliau suvokti, kad kiekvienas krikščionis, todėl kad priėmė krikštą, yra misionierius savo gyvenamoje aplinkoje. Gyvendami krikščioniškai, perduodame Kristaus liudijimą kitiems. Mūsų malda ir mūsų geri darbai kalba už mus.

Popiežius ragina: „Pirmutinis motyvas evangelizuoti yra mūsų gautoji Jėzaus meilė; patyrimas, kad esame jo

išgelbėti, skatina mus jį vis labiau mylėti. Tačiau kokia tai meilė, jei nejaučiama poreikio kalbėti apie mylimą asmenį, jį pristatyti, su juo supažindinti?“ (EG264)

Kodėl tada nesujungus tradicinio spalio mėnesio rožinio pamaldumo su popiežiaus kvietimu stiprinti paramą ir maldą už misijas Lietuvoje ir pasaulyje? Popiežius rašo: „Su Šventąja Dvasia tautos viduryje visada yra Marija. Ji kartu su mokiniais šaukėsi Dvasios (plg. *Apd* 1, 14) ir taip padarė galimą misionieriavimo protrūkį per Sekmines. Marija yra evangelizujančios Bažnyčios Motina, ir be jos iki galo nesuprasime naujosios evangelizacijos dvasios“ (EG284). Marija gali mums padėti suvokti savo tikėjimo svarbą ir grožį, stiprinti mūsų įsitraukimą į evangelizacijos misiją.

Per šį Ypatingąjį misijų mėnesį perduoti savo surinktas aukas už jaunas katalikų bendruomenes, remiamas popiežiaus, kiekvienas galės 2019 m. spalio 20 d., kai švęsime Pasaulinę misijų dieną visose bažnyčiose.

O savo maldas visą spalio mėnesį galima paaukoti arba privačiai, arba dar geriau – parapijos bendruomenėse, galūt kasdien sukalbant Švč. M. Marijos rožinį ta intencija. Ši knygutė yra sugalvota būtent kaip priemonė sukalbėti rožinį. Kas neturi popierinio jos egzemplioriaus, tekstą gali atsispausdinti iš interneto puslapio *misijos.katalikai.lt*.

Rožinio pradžiai siūlome kasdien po skirtingą citatą (pagal mėnesio dieną) iš popiežiaus Pranciškaus adhortacijos *Evangelii Gaudium* („Evangelijos džiaugsmas“): būti džiaugsmingais misionieriais, Kristaus meilės dalytojais, nėra skirta tik vienam arba kitam. Tai yra misija visai Bažnyčiai! Perskaičius citatą, rožinis tęsiasi įprastai su tos dienos slėpiniais ir maldomis. Pabaigoje, kaip įprasta spalio mėnesiui, šv. Juozapo užtarimo malda ir kitos maldos.

Po knygutės puslapių su rožinio malda kaip papildomą skaitinį siūlome popiežiaus Pranciškaus žinią 2019 metams.

Tikimės, kad meldžiantis dvasinėje vienybėje sustiprės mūsų visų jausmas, kad priklausome vienai Kristaus Bažnyčiai. Nepamirškime Ypatingojo misijų mėnesio šūkio: *Pakrikštyti ir siunčiami – Kristaus Bažnyčios misija pasaulyje.*

Kun. Alessandro Barelli SDB,
Nacionalinės misijų tarnybos direktorius

Popiežiaus Pranciškaus citas

kiekvienai 2019 m. spalio mėn. dienai

*(iš apaštalinės adhortacijos „Evangelijos džiaugsmas“ –
Evangelii Gaudium)*

Spalio 1 d.

Evangelijos džiaugsmo prisipildo širdys ir gyvenimas visų, kurie sutinka Kristų. Tie, kurie leidžiasi būti jo išgelbėjami, yra išlaisvinami iš nuodėmės, liūdesio, vidinės tuštumos ir vienatvės. Džiaugsmas visada gimsta ir atgimsta su Jėzumi Kristumi. (EG1)

Spalio 2 d.

Kai vidinis gyvenimas apsiriboja vien savais interesais, nebelieka vietos kitiems, nebeįsileidžiami vargšai, nebegirdimas Dievo balsas, nebeįjuntamas malonus jo meilės džiaugsmas, išblėsta entuziazmas daryti gera. Toks pavojus tikrai bei nuolat gresia ir tikintiesiems. (EG2)

Spalio 3 d.

Visus krikščionis, kad ir kur bei kokiomis aplinkybėmis jie gyventų, kviečiu šiandien pat atnaujinti savo asmenišką susitikimą su Jėzumi Kristumi ar bent

pasiryžti leisti jam mus sutikti, kasdien nepaliaujamai jo ieškoti. (EG3)

Spalio 4 d.

Kai kurių krikščionių gyvenimas primena gavėnią be Velykų. Žinoma, sutinku, džiaugsmas neišgyvenamas vienodai visomis gyvenimo aplinkybėmis, juolab sunkiomis akimirkomis. Džiaugsmas prisitaiko ir kinta, bet visada išlieka bent kaip šviesos spindulys. (EG6)

Spalio 5 d.

Visapusiškai žmogiškais tampame tada, kai esame daugiau negu žmonės, kai leidžiame Dievui išvesti mus iš mūsų pačių, kad pasiektume savo tikrąją būtį. Štai šitai yra evangelizacinės veiklos šaltinis. (EG8)

Spalio 6 d.

Tam, kuris trokšta kilniai ir pilnatviškai gyventi, nėra kito kelio, kaip tik kitą pripažinti bei siekti jam gėrio. Todėl kai kurie šventojo Pauliaus pasakymai nėra niek nestebina: „Kristaus meilė valdo mus“ (2 Kor 5, 14); „Vargas man, jei neskelbčiau Evangelijos!“ (1 Kor 9, 16). (EG9)

Spalio 7 d.

Tad evangelizuotojo veidas neturi nuolatos būti kaip per laidotuves! Atgaukime užsidegimą ir didinkime jį,

„išsaugokime žavų ir malonų evangelizavimo džiaugsmą, net jei turime sėti su ašaromis“. (EG10)

Spalio 8 d.

Kaskart, kai mėginame grįžti prie šaltinio ir atgauti pirminį Evangelijos šviežumą, išnyra naujų būdų, kūrybinių metodų, kitokių raiškos formų, iškalbingesnių ženklų, žodžių, kupinų naujos reikšmės šiandieniam pasauliui. (EG11)

Spalio 9 d.

Pirmutinis ir didžiausias evangelizuotojas yra Kristus. Kad ir kokia būtų evangelizacijos forma, pirmutinis visada yra Dievas, pašaukęs mus bendradarbiauti su juo bei skatinantis Šventosios Dvasios galia. (EG12)

Spalio 10 d.

Evangelizacija iš esmės susijusi su Evangelijos skelbimu tiems, kurie Kristaus nepažįsta ar visada buvo jį atmetę. Daugelis jų, akinami Dievo veido ilgesio, ieško Dievo paslapčia, taip pat ir šalyse, turinčiose seną krikščionybės tradiciją. Visi turi teisę priimti Evangeliją. (EG14)

Spalio 11 d.

Jonas Paulius II mus pakvietė neužmiršti, jog būtina nesusilpninti Evangelijos skelbimo tiems, kurie toli

nuo Kristaus, nes tai pirmutinė Bažnyčios užduotis. Misijų veikla „ir šiandien tebėra didžiausias iššūkis Bažnyčiai“ ir „užduotis misionieriauti turi išlikti pirmutinė“. (EG15)

Spalio 12 d.

Evangelizacija atsiliepiama į Jėzaus priesaką misionieriauti: „Eikite ir padarykite mano mokinius visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs“ (Mt 28, 19–20). (EG19)

Spalio 13 d.

Kiekvienas krikščionis ir kiekviena bendruomenė suras savo kelią, kuriuo žengti liepia Viešpats, tačiau visi esame raginami atsiliepti į kvietimą išeiti iš patogaus būvio ir išdrįsti pasiekti visus pakraščius, kuriems reikia Evangelijos šviesos. (EG20)

Spalio 14 d.

Kad išliktų ištikima Mokytojo pavyzdžiui, Bažnyčiai šiandien gyvybiškai svarbu eiti skelbti Evangeliją visiems, visur, visomis progomis, nesvyruojant, noriai ir be baimės. Būtent tai angelas skelbia Betliejaus piemenims: „Nebijokite! Štai aš skelbiu jums didelį džiaugsmą, kuris bus visai tautai!“ (Lk 2, 10). (EG23)

Spalio 15 d.

„Iškeliaujanti“ Bažnyčia yra misionieriaujančių mokinių, kurie imasi iniciatyvos, įsitraukia, lydi, duoda vaisių ir švenčia, bendruomenė. Visų pirma – imtis iniciatyvos! (EG24)

Spalio 16 d.

Evangelizuojanči bendruomenė darbais ir veiksmis leidžiasi į kitų žmonių kasdienį gyvenimą, prie jų priartėja, prireikus nusižemina ir prisiima žmonijos gyvenimą, tautoje palytėdama kenčiantį Kristaus kūną. Evangelizuotojai taip įgauna „avių kvapą“ ir tos išgirsta jų balsą. (EG24)

Spalio 17 d.

Tikiuosi, kad visos bendruomenės pasirūpins imtis būtinų priemonių žengti pastoracinio ir misionierinio atsivertimo keliu, nepalikdamos dalykų tokių, kokie jie yra dabar. „Tiesiog administravimo“ šiandien neužtenka. Visur pasaulyje pereikime į „nuolatinę misijos būvį“. (EG25)

Spalio 18 d.

Svajoju apie apsisprendimą misionieriauti, gebantį perkeisti viską taip, kad Bažnyčios papročiai, stiliai, darbotvarkės, kalba ir kiekviena struktūra taptų tinkamu šiandienio pasaulio evangelizacijos, o ne savęs išsaugojimo kanalu. (EG27)

Spalio 19 d.

Savo veikla parapija skatina ir ugdo savo narius būti evangelizuotojais. Ji yra bendruomenių bendruomenė, šventovė, kur ištroškę keleiviai gali atsigerti, ir nuolatinio išsiuntimo misionieriauti centras. (EG28)

Spalio 20 d.

Šventasis Tomas Akvinietis mokė: [...] „Didžiausia iš dorybių yra gailestingumas, nes jam skirta būti dovanojamam kitiems ir – svarbiausia – palengvinti kitų vargą. Būtent tai yra aukščiau esančiojo užduotis. Štai kodėl sakoma, kad Dievui būdinga būti gailestingam ir kad per tai reiškiasi jo visagalybė“. (EG37)

Spalio 21 d.

Skelbiant Evangeliją tai labai svarbu, jei išties nuoširdžiai trokštame, kad visi geriau pajustų jos grožį ir ją priimtų. Kita vertus, Bažnyčios mokymo niekada neįstengsime perteikti kaip visiems visiškai lengvai suprantamo ir visų noriai branginamo dalyko. Tikėjimas visada išlaiko kryžiaus aspektą. (EG42)

Spalio 22 d.

„Iškeliaujanti“ Bažnyčia yra Bažnyčia atvirais vartais. Iškeliauti kitų link, kad pasiektum žmogiškuosius pakraščius, nereiškia bėgti į pasaulį be krypties ir prasmės. Daug kartų geriau sulėtinti žingsnį, išdrįsti

pažvelgti kitiems į akis bei į juos įsiklausyti ar atsakyti skubos, kad palydėtum tą, kuris pasiliko kelio pakraštyje. (EG46)

Spalio 23 d.

Jei visa Bažnyčia persiims misionieriavimo dinamika, ji turės eiti pas visus be išimties. Bet pas kuriuos pirma? Evangelijoje pateikta labai aiški gairė: pirmiausia ne pas turtingus draugus bei kaimynus, bet pas vargšus ir ligonius, pas tuos, kurie dažnai negerbiami ir užmirštami, pas tuos, kurie „neturi kuo atsilyginti“ (Lk 14, 14). (EG48)

Spalio 24 d.

Šiandien ir visada „vargšai yra pirmutiniai Evangelijos adresatai“, o jiems dovanai skirta evangelizacija – Karalystės, kurią atnešti atėjo Jėzus, ženklas. Neišsisukinėjant būtina patvirtinti, kad mūsų tikėjimą ir vargšus sieja neišardomas ryšys. (EG48)

Spalio 25 d.

Iškeliaukime, iškeliaukime visiems pasiūlyti Jėzaus Kristaus gyvenimo. Kartoju visai Bažnyčiai tai, ką daug sykių sakiau Buenos Airių kunigams bei pasauliečiams: man mielesnė gatvėse nubrozdinga, sužeista ir išpurvinta nei užsisklendimo ir patogaus įsikibimo į saugumą susargdinta Bažnyčia. (EG49)

Spalio 26 d.

Jei kas nors mūsų sąžinę turėtų šventai jaudinti ir kamuoti, tai tik daugybė mūsų brolių, gyvenančių be Jėzaus Kristaus draugystės jėgos, šviesos ir paguodos, be juos priimančios tikėjimo bendruomenės, be gyvenimo prasmės horizonto. (EG49)

Spalio 27 d.

Autentiškas tikėjimas į įsikūnijusį Dievo Sūnų neatšiejamas nuo savęs dovanojimo, nuo priklausomybės bendruomenei, nuo tarnavimo, susitaikinimo su kitų kūnu. Dievo Sūnus savo įsikūnijimu mus pakvietė švelnumo revoliucijai. (EG88)

Spalio 28 d.

Prašykime Viešpaties, kad padėtų mums suprasti meilės įstatymą. Kaip gera turėti šį įstatymą! Kaip gera mylėti vieniems kitus nepaisant visko! Taip, nepaisant visko! Kiekvienam iš mūsų adresuojau Pauliaus paraginimą: „Nesiduok pikto nugalimas, bet nugalėk pikta gerumu“ (*Rom 12, 21*). (EG101)

Spalio 29 d.

Būti Bažnyčia reiškia būti Dievo tauta atitinkant didįjį Tėvo meilės planą. Tai reiškia būti Dievo raugu žmonijoje. Tai yra skelbti ir nešti Dievo išganymą į mūsų pasaulį, kuris dažnai pasiklysta ir kuriam reikia

padrąsinančių, viltį žadinančių, naujų jėgų kelionei suteikiančių atsakymų. (EG114)

Spalio 30 d.

Gautojo Krikšto galia kiekvienas Dievo tautos narys tampa misionieriaujančiu mokiniu (plg. *Mt* 28, 19). Kiekvienas pakrikštytasis, nepriklausomai nuo jo funkcijos Bažnyčioje ir išsilavinimo tikėjimo srityje lygio, yra veiklus evangelizacijos subjektas, ir būtų neteisinga manyti, kad evangelizacijos planą turi vykdyti kvalifikuoti darbuotojai. (EG120)

Spalio 31 d.

Kiekvienas krikščionis yra misionierius, jei yra susitikęs su Dievo meile Jėzuje Kristuje. Nebesakome, kad esame „mokiniai“ ir „misionieriai“; visada esame „misionieriaujantys mokiniai“. Jei tuo dar netikime, pažvelkime į pirmuosius mokinius, kurie, vos patyrę Jėzaus žvilgsnį, kupini džiaugsmo nuėjo skelbti: „Radome Mesiją!“ (*Jn* 1, 41). (EG120)

Švč. Mergelės Marijos rožinis

Švenčiant 2019 m. Ypatingąjį misijų
mėnesį

„Bažnyčios evangelizacinei veiklai būdingas ir marijiškasis stilius. Mat kaskart, kai pažvelgiame į Mariją, įtikime revoliucine švelnumo ir meilės galia. Joje išvystame, kad nuolankumas ir švelnumas yra ne silpnųjų, bet stipriųjų dorybės ir kad norint pasijusti svarbiam nebūtina blogai elgtis su kitais. Žvelgdami į ją atrandame, jog ta, kuri šlovino Dievą, nes jis „numeta galiūnus nuo sostų“ ir „turtuolius tuščiomis paleidžia“ (*Lk 1, 52–53*), yra ta pati, kuri mūsų teisingumo paieškoms suteikia namų šilumos. Ji taip pat rūpestingai „dėmėjosi visus šiuos dalykus ir svarstė juos savo širdyje“ (*Lk 2, 19*)“. (EG288)

Persižegnojame sakydami:

Vardan Dievo – Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios.
Amen.

Rožinio įžangos malda

Atverk, Viešpatie, mūsų lūpas, kad garbintume Tavo šventąjį vardą; apšviesk mūsų protus, kad tinkamai

mąstytime šventąsias paslaptis; nuskaidrink mūsų širdis, kad stropiai ir nuoširdžiai kalbėtume šventąjį rožinį. Amen.

Su karoliuku prie rožinio kryžiaus meldžiamės „Tėve mūsų“:

Tėve mūsų, kuris esi danguje! Teesie šventas Tavo vardas, teateinie Tavo karalystė, teesie Tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje. Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams. Ir neleisk mūsų gundyti, bet gelbėk mus nuo pikto. Amen.

Su trimis karoliukais meldžiamės „Sveika, Marija“:

Sveika, Marija, malonės pilnoji! Viešpats su Tavimi. Tu pagirta tarp moterų, ir pagirtas Tavo Sūnus Jėzus. Šventoji Marija, Dievo Motina, melsk už mus, nusidėjėlius, dabar ir mūsų mirties valandą. Amen.

Tada pagarbiname Trejybę:

Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai. Kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžius. Amen.

Ypatingąjį misijų mėnesį kiekvieną dieną yra siūloma popiežiaus frazė iš adhortacijos *Evangelii Gaudium* apie visų tikinčiųjų misiją evangelizuoti. (žr. psl. 9)

Kiekvienos iš penkių dalių pradžioje įvardijame konkretų slėpinį

(žr. žemiau) ir jį apmąstome. Su kiekvienos dalies pradžios karoliuku meldžiamės „Tėve mūsų“, su dešimt karoliukų – „Sveika, Marija“. Atskirą slėpinį užbaigiame malda „Garbė Dievui – Tėvui...“ ir malda prašant Mergelės Marijos užtarimo:

Marija, be gimtosios nuodėmės pradėtoji. Melskis už mus, kurie šaukiame tavo pagalbos.

O mano Jėzau, atleisk mums mūsų nuodėmes, apsaugok mus nuo pragaro ugnies, nuvesk į dangų visas sielas, o ypač tas, kurios labiausiai reikalingos Tavo gailestingumo.

Rožinio slėpiniai

I dalis

Džiaugsmo slėpiniai
(pirmadienį ir šeštadienį)

Pirmas slėpinys: APREIŠKIMAS ŠVČ. M. MARIJAI

„Angelas jai tarė: „Nebijok, Marija, tu radai malonę pas Dievą! Štai tu pradėsi iščiose ir pagimdysi sūnų, kurį pavadinsi Jėzumi. Jisai bus didis ir vadinsis Aukščiausiojo Sūnus (...) Tada Marija atsakė: „Štai aš Viešpaties tarnaitė, tebūna man, kaip tu pasakei.“ (Lk 1, 30-31.38).

Antras slėpinys: ŠVČ. M. MARIJA PAS ELZBIETĄ

„Vos tik Elzbieta išgirdo Marijos sveikinimą, jos iščiose šoktelėjo kūdikis, o pati Elzbieta pasidarė kupina Šventosios Dvasios. Ji balsiai sušuko: „Tu labiausiai palaiminta iš visų moterų, ir palaimintas Tavo iščių vaisius!“ (Lk 1, 41-42).

Trečias slėpinys: BETLIEJUJE GIMSTA JĖZUS

„Jiems tenai esant, prisiartino metas gimdyti, ir ji pagimdė savo pirmgimį sūnų, suvystė jį vystyklais ir paguldė ēdžiose, nes jiems nebuvo vietos užėjoje.“ (Lk 2, 6-7).

Ketvirtas slėpinys: JĖZUS PAAUKOJAMAS TĖVUI ŠVENTYKLOJE

„Pasibaigus Mozės įstatymo nustatytoms apsivalymo dienoms, nunešė kūdikį į Jeruzalę paaukoti Viešpačiui (...) Simeonas jį paėmė į rankas, šlovino Dievą ir sakė: „Dabar gali, Valdove, kaip buvai žadėjęs, leisti savo tarnui ramiai iškelti, nes mano akys išvydo tavo išgelbėjimą“. (Lk 2, 22.28-30).

Penktas slėpinys: JĖZUS ATRANDAMAS ŠVENTYKLOJE

„Iškilmėms pasibaigus ir jiems grįžtant atgal, vaikas Jėzus pasiliko Jeruzalėje, bet gimdytojai to nepastebėjo (...) po trijų dienų rado jį šventykloje, sėdintį tarp mokytojų, besiklausantį jų ir juos beklausinėjantį. (...) Jo motina jam tarė: „Vaikeli, kam mums taip padarei?!“ (...) Jis atsakė: „Kam gi manęs ieškojote? Argi nežinojote, kad man reikia būti savo Tėvo reikaluose?“ (Lk 2, 43.46.48-49).

II dalis

Šviesos slėpiniai
(ketvirtadienį)

Pirmas slėpinys: JĖZAUS KRIKŠTAS JORDANE

„Tomis dienomis atėjo Jėzus iš Galilėjos Nazareto, ir Jonas jį pakrikštijo Jordane. Vos tik išbridęs iš van-

dens, Jėzus pamatė prasiveriantį dangų ir Dvasią, tarsi balandį, nusileidžiančią ant Jo. Ir iš dangaus pasigirdo balsas: „Tu mano mylimasis Sūnus, tavimi aš gėriuosi.“ (Mk 1, 9-11).

Antras slėpinys: KANOS VESTUVĖSE JĖZUS VANDENĮ PAVERČIA VYNU

„Išsibaigus vynui, Jėzaus motina jam sako: „Jie nebeturi vyno“. Jėzus atsakė: „O kas man ir tau, moterie? Dar neatėjo mano valanda“. Jo motina tarė tarnams: „Darykite, ką tik jis jums lieps“. (Jn 2, 3-5).

Trečias slėpinys: JĖZUS SKELBIA DIEVO KARALYSTĘ IR ATLEIDŽIA NUODĖMES

„Kai Jonas buvo suimtas, Jėzus sugrįžo į Galilėją ir ėmė skelbti Dievo Evangeliją, kad atėjo metas ir prisiartino Dievo karalystė: „Atsiverskite ir tikėkite Evangelija!“. (Mk 1, 14-15).

Ketvirtas slėpinys: JĖZAUS ATSIMAINYMAS ANT TABORO KALNO

„Jėzus pasiėmė Petrą, Joną ir Jokūbą ir užkopė į kalną melstis. Besimeldžiant jo veido išvaizda pasikeitė, o drabužiai pasidarė skaisčiai balti. (...) užėjo debesis ir uždengė. (...) O iš debesis aidėjo balsas: „Šitas mano išrinktasis Sūnus, jo klausykite“. (Lk 9, 28-29. 34-35).

Penktas slėpinys: JĖZUS ĮSTEIGIA EUCHARISTIĄ

„Paėmęs duonos, jis padėkojo, laužė ją ir davė apaštalams, tardamas: „Tai yra mano kūnas, kuris už jus atiduodamas“. Lygiai taip po vakarienės jis paėmė taurę, sakydamas: „Ši taurė yra Naujoji Sandora mano kraujyje, kuris už jus išliejamas“. (Lk 22, 19-20).

III dalis

Kančios slėpiniai

(antradienį ir penktadienį)

Pirmas slėpinys: JĖZUS ALYVŲ SODE

„Netrukus Jėzus su jais atėjo į ūkį, vadinamą Getsemane (...) parpuolė kniūbsčias ir meldėsi: „Mano Tėve, jei įmanoma, teaplenkia mane ši taurė. Tačiau ne kaip aš noriu, bet kaip tu“. (Mt 26, 36-39).

Antras slėpinys: JĖZUS NUPLAKAMAS

„Pilotas išėjo pas žydus ir tarė jiems: „Aš nerandu jame jokios kaltės (...) ar norite, kad paleisčiau jums žydų karalių?“ Tada jie ėmė šaukti: „Ne šitą, bet Barabą“ (...) Tuomet Pilotas ėmė ir nuplaskdino Jėzų“. (Jn 18, 38-39, 1).

Trečias slėpinys: JĖZUS VAINIKUOJAMAS ERŠKĖČIAIS

„Kareiviai, nupynę vainiką iš erškėčių, užspaudė jam

ant galvos, apsiautė jį purpurine skraiste. Pilotas tarė: „Štai žmogus!“. (Jn 19, 2-3.5).

Ketvirtas slėpinys: JĖZUS NEŠA KRYŽIŲ

„Pilotas tarė žydams: „Štai jūsų karalius“. Tie ėmė šaukti: „Šalin, šalin! Ant kryžiaus jį!“ Tuomet Pilotas atidavė jiems jį nukryžiuoti (...) Nešdamas savo kryžių, jis ėjo į vadinamąją Kaukolės vietą, hebrajiškai Golgotą. Tenai jį nukryžiojo; kartu su juo ir kitus du, vienoje ir antroje pusėje, o Jėzų viduryje.“ (Jn 19, 14-18).

Penktas slėpinys: JĖZUS MIRŠTA ANT KRYŽIAUS

„Buvo apie šeštą valandą, kai visą kraštą apgaubė tamsa ir buvo tamsu iki devintos valandos (...) o Jėzus galingu balsu sušuko: „Tėve, į Tavo rankas atiduodu savo dvasią“. Ir su tais žodžiais numirė. (Lk 23, 44.46).

IV dalis

Garbės slėpiniai
(trečiadienį ir sekmadienį)

Pirmas slėpinys: JĖZAUS PRISIKĖLIMAS IŠ MIRTIES

„Šabui praėjus, Marija Magdalena, Marija, Jokūbo motina, ir Salomė nusipirko kvėpalų, kad nuėjusios galėtų Jėzų patepti. (...) Įėjusios į kapo rūšį, išvydo dešinėje sėdintį jaunuolį baltais drabužiais ir nustėro. Bet jis joms

tarė: „Nenusigąskite! Jūs ieškote nukryžiuotojo Jėzaus Nazarėno. Jis prisikėlė, jo čia nebėra“. (Mk 16, 1, 5-6).

Antras slėpinys: JĖZUS ŽENGIA Į DANGŲ

„Jėzus nusivedė juos palei Betaniją ir, iškėlęs rankas, palaimino juos. Laimindamas jis atsiskyrė nuo jų ir pakilo į dangų. Jie pagarbino jį, paskui, didelio džiaugsmo kupini, sugrįžo į Jeruzalę“. (Lk 24, 50-52).

Trečias slėpinys: JĖZUS ATSIUNČIA ŠVENTĄJĄ DVASIA

„Atėjus Sekminių dienai, visi mokiniai buvo drauge vienoje vietoje. Staiga iš dangaus pasigirdo ūžesys, tarsi būtų smarkus vėjas. Jis pripildė visą namą, kur jie sėdėjo. Jiems pasirodė tarsi ugnies liežuviai, kurie pasidaliję nusileido ant kiekvieno iš jų. Visi pasidarė pilni Šventosios Dvasios. (Apd 2, 1-4).

Ketvirtas slėpinys: ŠVČ. M. MARIJA PAIMAMA Į DANGŲ

„Mylimasis mane kalbina! Jis taria man: „Kelkis, mano meile, mano gražioji, eikš! Juk žiema jau pasibaigė, lietūs praėjo ir nuščiuvo. Gėlės pražydo žemėje. Kelkis, mano meile, mano gražioji, eikš!“ (Giesm 2, 10-13).

Penktas slėpinys: ŠVČ. M. MARIJA VAINIKUOJAMA DANGAUS IR ŽEMĖS KARALIENE

„O Marija prabilo: „Mano siela šlovina Viešpatį, mano dvasia džiaugiasi Dievu, savo Gelbėtoju, nes

jis pažvelgė į savo nuolankią tarnaitę. Štai nuo dabar palaiminta mane vadins visos kartos, nes didžiųjų dalykų padarė man Visagalis, ir šventas yra jo vardas!“.
(Lk 1, 46-49).

Rožinio pabaigoje:

Meldžiamės „Apaštalų tikėjimo išpažinimą“:

Tikiu į Dievą Tėvą visagalį, dangaus ir žemės Sutvėrėją; ir į Jėzų Kristų, vienatinį jo Sūnų, mūsų Viešpatį, kuris prasidėjo iš Šventosios Dvasios, gimė iš Mergelės Marijos, kentėjo prie Poncijaus Piloto, buvo prikaltas prie kryžiaus, numiręs ir palaidotas; nužengė į pragarus; trečiąją dieną kėlėsi iš numirusių; įžengė į dangų, sėdi visagalio Dievo Tėvo dešinėje, iš ten ateis gyvųjų ir mirusiųjų teisti. Tikiu į Šventąją Dvasią, šventąją visuotinę Bažnyčią, šventųjų bendravimą, nuodėmių atleidimą, kūno iš numirusių prisikėlimą ir amžinąjį gyvenimą. Amen.

„Sveika, Karaliene“

SVEIKA, KARALIENE, gailestingoji Motina, mūsų gyvybe, paguoda ir viltie, sveika! Tavęs šaukiamės iš-tremtieji Ievos vaikai, Tavęs ilgimės, verkdami ir vai-todami šiame ašarų klonyje.

Todėl Tu, mūsų Užtarėja, savo gailestingas akis į mus atkreipki ir Jėzų, garbingą mylimąjį Sūnų, mums po

šios tremties parodyk. O geroji, o malonioji, o miliausioji Mergele Marija!

Malda už mirusiuosius:

Amžinąjį atilsį duok mirusiems, Viešpatie! Ir amžinoji šviesa jiems tešviečia!

Amžinąjį atilsį duok mirusiems, Viešpatie! Ir amžinoji šviesa jiems tešviečia!

Amžinąjį atilsį duok mirusiems, Viešpatie! Ir amžinoji šviesa jiems tešviečia!

Tegul ilsisi ramybėje. Amen.

Malda Švč. M. Marijos užtarimui už misijas ir už Bažnyčios vienybę:

Tavo apgynimo šaukiamės, šventoji Dievo Gimdytoja! Mūsų maldų neatmeski mūsų reikaluose, bet nuo visokių pavojų mus visados gelbėk. Mergele garbingoji ir palaimintoji, mūsų Valdove, mūsų Tarpininke, mūsų Užtarėja, su savo Sūnumi mus sutaikink, savo Sūnui mus paveski, savo Sūnui mus atiduoki!

Prašant šv. Mykolo arkangelo apsaugos sau ir visai Bažnyčiai:

Šventasis Arkangele Mykolai, gink mus kovoje ir saugok nuo velnio niekšybės ir žabangų.

Nuolankiai meldžiame, kad Dievas jį sutramdytų, o tu, dangaus galybių Kunigaikšti, šėtoną ir visas piktąsias

dvasias, kurios pasaulyje tyko pražudyti sielas, Dievo galybe nugramzdink į pragarą. Amen.

Malda šv. Juozapo užtarimui

Į tave, palaimintasis Juozapai, kreipiamės vargų spaudžiami. Melsdami tavo švenčiausiąją Sužadėtinę pagalbos, su pasitikėjimu prašome, kad tu mus globotum.

Dėl tos skaisčios meilės, kuri tave jungė su nekaltąja Mergele, Dievo Gimdytoja, ir dėl to tėviško džiaugsmo, su kuriuo glaudei prie savęs Kūdikelį Jėzų, maloningai pažvelk į visus, kuriuos Jėzus Kristus yra atpirkęs savo Krauju, ir mūsų reikaluose padėk mums savo galia ir užtarimu.

Rūpestingasis Šventosios šeimos sarge, saugok Jėzaus Kristaus žmones mylimasis Tėve, padėk mums išvengti visokių klaidų ir nupuolimų.

Galingasis gelbėtojai stiprink mus kovoje su tamsos galybėmis ir kaip anuomet išgelbėjai Kūdikelį Jėzų iš gresiančio jo gyvybei pavojaus, taip dabar gink šventąją Dievo bažnyčią nuo priešų žabangų ir nuo visokių nelaimių, o kiekvieną mūsų nuolat globok, kad, stiprinami tavo pavyzdžio ir pagalbos, galėtume šventai gyventi Dievo malonėje numirti ir pasiekti amžinąją dangaus laimę. Amen.

2019 m. spalio 20 d.

Popiežiaus Pranciškaus žinia 2019 m. Pasaulinės misijų dienos proga

Pakrikštyti ir siunčiami: Kristaus Bažnyčios misija pasaulyje

Brangūs broliai ir seserys,

2019-ųjų spalį pakviečiau visą Bažnyčią išgyventi ypatingą misionierystės laiką, paminint popiežiaus Benedikto XV apaštališkojo laiško *Maximum illud* paskelbimo (1919 m. lapkričio mėn. 30 d.) šimtąsias metines. Jo toliaregė ir pranašiška apaštališkoji iniciatyva man patvirtino, kaip svarbu ir šiandien atnaujinti Bažnyčios misijinį įsipareigojimą, dar labiau grindžiant Evangeliją Bažnyčios misiją skelbti ir nešti pasauliui mirusio ir prisikėlusio Jėzaus Kristaus išganymą.

Šios Žinios pavadinimas yra toks pats, kaip spalį minimo Ypatingojo misijų mėnesio tema: „Pakrikštyti ir siunčiami: Kristaus Bažnyčios misija pasaulyje“. Šio mėnesio šventiškas minėjimas pirmiausia padės mums naujai atrasti mūsų tikėjimo į Jėzų Kristų misiją

prasmę, – tikėjimo, dovanai gauto Krikšto sakramentu. Mes priklausome Dievui kaip jo vaikai – tai niekada nėra individualus aktas, jis visada bažnytinis: iš bendrystės su Dievu – Tėvu ir Sūnumi, ir Šventąja Dvasia – kyla naujas gyvenimas drauge su kitais broliais ir seserimis. O tas Dievo gyvenimas nėra parduodamas produktas – mes nevykdome prozelitizmo, – bet turimas, kurį reikia dovanoti, perteikti, skelbti: tokia yra misijos prasmė. Dovanai gavome šią dovaną, dovanai ją dalijamės (plg. *Mt* 10, 8), neišskirdami nė vieno. Dievas nori, kad visi žmonės būtų išganyti per tiesos pažinimą ir jo gailestingumo patyrimą, dėka Bažnyčios, kuri yra visuotinis išganyimo sakramentas (plg. *1 Tim* 2, 4; 3, 15; Vatikano II Susirinkimas. Dogminė konst. *Lumen gentium*, 48).

Bažnyčia vykdo savo misiją pasaulyje: tikėjimas į Jėzų Kristų suteikia mums tinkamą visų dalykų matmenį, leisdamas žvelgti į pasaulį Dievo akimis ir širdimi. Viltis atveria mums dieviškojo gyvenimo, kuriame iš tikrųjų dalyvaujame, amžiną horizontą; meilė, kuria iš anksto skonėjamės per sakramentus ir broliškąją meilę, ragina mus eiti iki pat žemės pakraščių (plg. *Mch* 5, 3; *Mt* 28, 19; *Apd* 1, 8; *Rom* 10, 18). Bažnyčia, išeinanti į toliausius pakraščius, reikalauja nuolatinio ir nepaliaujamo misionieriško atsivertimo. Kiek daug šventųjų, kiek daug tikėjimo vyrų bei moterų mums liudija ir parodo, koku būdu įmanomas ir įgyvendi-

namas šis neribotas atvirumas, šis gailestingas išėjimas kaip raginantis meilės impulsas, meilės, kuriai būdinga dovanos, aukos ir nesavanaudiškumo logika (plg. 2 Kor 5, 14–21)! Reikia, kad tas, kuris skelbia Dievą, būtų Dievo vyras (plg. apaštališkasis laiškas *Maximum illud*).

Tai įgaliojimas, kuris mus tiesiogiai liečia: aš visuomet esu misija; tu visuomet esi misija; kiekvienas pakrikštytasis ir pakrikštytoji yra misija. Kuris myli, leidžiasi į kelią, yra raginamas išeiti iš savo ribotumo, yra traukiamas ir traukia, dovanoja save kitam ir užmezga gyvybę teikiančius santykius. Nė vienas nėra nenaudingas ar nesvarbus Dievo meilei. Kiekvienas iš mūsų esame misija pasaulyje, nes esame Dievo meilės vaisius. Net jeigu mano tėvas ar motina išdavė meilę melagystėmis, neapykanta ir neištikimybe, Dievas niekada neatima gyvybės dovanos, nuo amžių skirdamas kiekvienam savo vaikui dalyvauti jo dieviškajame ir amžinajame gyvenime (plg. *Ef* 1, 3–6).

Tas gyvenimas yra mums perteikiamas Krikštu, dovanojančiu mums tikėjimą į Jėzų Kristų, nuodėmės ir mirties nugalėtoją, atgimdo mus pagal Dievo paveikslą ir panašumą ir įima į Kristaus kūną, kuris yra Bažnyčia. Šia prasme Krikštas iš tikrųjų būtinas išganymui, nes laiduoja, kad visada ir visur Tėvo namuose esame sūnūs ir dukros, nesame našlaičiai, svetimi ar vergai. Tai, kas krikščioniui yra sakramentinė tikrovė – jos pil-

natvė yra Eucharistija, visuomet yra kiekvieno vyro ir kiekvienos moters pašaukimas ir paskirtis, siekiant atsivertimo ir išganymo. Krikštas – tai Dievo dovanos pažado išpildymas, darantis žmogų sūnumi Sūnuje. Esame mūsų prigimtinių tėvų vaikai, bet Krikštu gauname pirminę tėvystę ir tikrą motinystę: niekas negali turėti Dievo kaip Tėvo, kas neturi Bažnyčios kaip Motinos (plg. šv. Kiprijonas, *De Ecclesiae catholicae unitate*, 6).

Taigi mūsų misija šaknijasi Dievo tėvystėje ir Bažnyčios motinystėje, nes Krikšte glūdi Jėzaus velykinių įgaliojimų išreikštas pasiuntimas: kaip mane siuntė Tėvas, taip ir aš jus siunčiu, pilnus Šventosios Dvasios dėl pasaulio sutaikinimo (plg. *Jn* 20, 19–23; *Mt* 28, 16–20). Šis pasiuntimas yra krikščionio priedermė, kad visiems būtų paskelbta apie įvaikystės pašaukimą, patvirtintas asmeninis orumas ir esminis kiekvienos žmogiškosios gyvybės vertumas nuo jos prasidėjimo iki natūralios mirties. Sekuliarizmo potvynis, kai raiškiai kultūriškai atmetama aktyvi Dievo tėvystė istorijoje, daro neįmanomą bet kokią autentišką visuotinę brolybę, besireiškiančią savitarpio pagarba kiekvieno žmogaus gyvybei. Be Dievo – Jėzaus Kristaus bet koks skirtingumas tampa pragariška grėsme ir daro neįmanomą bet kokią brolišką priėmimą ir žmonių giminės vaisingą vienybę.

Dievo dovanoto Jėzuje Kristuje išganymo visuotinumas ragino Benediktą XV reikalauti, kad būtų įveiktas

bet koks nacionalistinis ir etnocentriškas užsisklendimas, kad Evangelijos skelbimas nebūtų sąlygojamas kolonijinių galybių, jų ekonominių ar karinių interesų. Savo apaštališkajame laiške *Maximum illud* popiežius priminė, jog Bažnyčios misijos dieviškasis visuotinumas reikalauja pranokti išskirtinę priklausomybę savo tėvynei ar etninei grupei. Kultūros ir visuomenės atsivėrimas išganingai Jėzaus Kristaus naujovei reikalauja įveikti bet kokią neteisingą etninę ir bažnytinę introversiją. Taip pat šiandien Bažnyčiai ir toliau reikia vyrų ir moterų, kurie savo Krikšto galia didžiadvasiškai atsilieptų į kvietimą palikti savo namus, šeimas, tėvynę, kalbą, savo vietinę Bažnyčią. Jie siunčiami pas tautas, į pasaulį, dar neperkeistą Jėzaus Kristaus ir jo šventosios Bažnyčios sakramentų. Skelbdami Dievo žodį, liudydami Evangeliją ir švęsdami Dvasios gyvenimą, jie kviečia į atsivertimą, krikštiją ir dovanoja krikščioniškąją išganymą, gerbdami asmeninę kiekvieno žmogaus laisvę, per dialogą su tautų, į kurias yra pasiųsti, kultūromis ir religijomis. *Missio ad gentes* misija, kuri Bažnyčiai visuomet būtina, pamatiniu būdu prisideda prie nuolat besitęsiančio visų krikščionių atsivertimo proceso. Tikėjimas į Jėzaus Velykų įvykį, bažnytinis pasiuntimas per Krikštą, išėjimas iš savo geografinės bei kultūrinės savasties ir savo namų, būtinybė būti išgelbėtiems iš nuodėmės ir išlaisvintiems nuo asmeninio ir visuomeninio blogio – visa tai reikalauja misijos iki pat žemės pakraščių.

Apvaizdos numatytas sutapimas su specialiuoju Sinodu, skirtu Amazonijos Bažnyčioms, įtaigoja mane pabrėžti, kaip Jėzaus mums patikėta misija, drauge su jo Dvasios dovana, tebėra aktuali ir būtina ir tiems kraštams bei jų gyventojams. Atnaujintos Sekminės plačiai atlapoja Bažnyčios duris, kad nė viena kultūra neliktų užsisklendusi, nė viena tauta neliktų izoliuota, bet būtų atvira visuotinei tikėjimo bendrystei. Tegu niekas nelieka užsisklendęs savajame aš, susitelkęs tik į savo etninę ir religinę priklausomybę. Jėzaus Velykų įvykis išgriauna siauras pasaulių, religijų ir kultūrų sienas, kviesdamas visus augti pagarba vyro ir moters orumui, ir kviečia vis labiau atsiversti į tiesą apie prisikėlusį Viešpatį, visiems dovanojantį tikrąjį gyvenimą.

Šia tema prisimenu popiežiaus Benedikto XVI žodžius, ištartus prasidedant Lotynų Amerikos vyskupų susitikimui Brazilijoje, Aparensideje 2007 metais; tai žodžiai, kuriuos noriu pakartoti ir padaryti savastimi: „Ką reiškė Lotynų Amerikos ir Karibų tautoms priimti krikščioniškąjį tikėjimą? Tai reiškė pažinti ir priimti Kristų, nežinomą Dievą, kurio jų protėviai nesąmoningai ieškojo savo turtingose religinėse tradicijose. Kristus buvo Išganytojas, kurio jie tyliai ilgėjosi. Tai taip pat reiškė, kad per Krikšto vandenį jie priėmė dieviškąjį gyvenimą, padariusį juos Dievo įvaikiais; taip pat priėmė Šventąją Dvasią, kuri atėjo padaryti jų

kultūras vaisingas, jas apvalyti, subrandinti sėklas bei užauginti gausius daigus, kuriuos įsikūnijęs Žodis jose įdiegė, kartu kreipdamas jas Evangelijos keliu. <...> Dievo žodis, Jėzuje Kristuje tapdamas kūnu, drauge tapo istorija ir kultūra. Utopija atgimdyti iki Kolumbo laikų gyvavusias religijas, atskiriant jas nuo Kristaus ir visuotinės Bažnyčios, būtų ne pažanga, bet atžanga. Iš tikrųjų tai būtų grįžimas į praeityje inkaruotą istorijos momentą“ (Kalba įžanginėje Sinodo sesijoje, 2007 m. gegužės 13 d.).

Bažnyčios misiją patikime mūsų Motinai Marijai. Nuo Įsikūnijimo momento būdama susivienijusi su savo Sūnumi, Švenčiausioji Mergelė leidosi visiškai įtraukiama į Jėzaus misiją, kuri Kryžiaus papėdėje taip pat tapo jos misija: kad būdama Bažnyčios Motina bendradarbiautų gimdant Dvasioje ir tikėjime naujus Dievo sūnus ir dukras.

Norėčiau pabaigti trumpu žodžiu apie Popiežiškąsias misijų draugijas, kurios laiške *Maximum illud* siūlomos kaip misijų priemonės. Popiežiškosios misijų draugijos tarnauja Bažnyčios visuotinumui kaip pasaulinis tinklas, remiantis popiežių jo misionieriškame angažavimesi per maldą, kuri yra misijų siela, ir per visame pasaulyje pasklidusių krikščionių karitatyvines dovanas. Jų indėlis padeda popiežiui evangelizuoti dalines Bažnyčias (Tikėjimo skleidimo draugija), ugdyti vietinę dvasininkiją (Šv. Apaštalo Petro draugija), ug-

dyti viso pasaulio vaikų misionierišką sąmoningumą (Šventosios vaikystės draugija), taip pat misionieriškai ugdyti krikščionių tikėjimą (Popiežiškoji misijų sąjunga). Atnaujindamas savo paramą šioms draugijoms, linkiu kad 2019 metų spalį minimas Ypatingasis misijų mėnesis prisidėtų ir atnaujintų jų misionierišką tarnystę mano tarnybos labui.

Misionieriams ir misionierėms, taip pat visiems tiems, kurie savo Krikšto galia koku nors būdu dalyvauja Bažnyčios misijoje, iš širdies siunčiu savo palaiminimą.

Iš Vatikano, 2019 m. birželio 9 d., Sekminių iškilmė

Pranciškus

Turinys

- 5** Pratarmė

- 9** Popiežiaus Pranciškaus citatos kiekvienai
2019 m. spalio mėn. dienai

- 18** Švč. Mergelės Marijos rožinis švenčiant
2019 m. Ypatingąjį misijų mėnesį

- 21** Rožinio slėpiniai

- 31** Popiežiaus Pranciškaus žinia 2019 m.
Pasaulinės misijų dienos proga

Viršelio nuotraukos autoriai:
Gintaras Morkūnas ir Ugnė Grauslytė

Eikite į visą pasaulį...

ŠVČ. M. MARIJOS ROŽINIO MALDA
ŠVENČIANT YPATINGĄJĮ MISIJŲ MĖNESĮ

Daugiau informacijos: misijos.katalikai.lt
info@misijos.katalikai.lt

Spausdino UAB „Petro Ofsetas“,
Naujoji Riovonių g. 25 C, LT-03153 Vilnius
SL 1977. Tiražas 11 001 egz.
Sutarties Nr. 19/08-85
ISBN 978-609-95599-3-3

2017 m. Popiežius Pranciškus paskelbė, kad 2019 m. spalį bus švenčiamas kaip Ypatingasis misijų mėnuo. Lietuvos nacionalinė misijų tarnyba paruošė šį leidinį, kad visos parapijos ir Bažnyčios bendruomenės spalį galėtų melstis Švč. M. Marijos rožinį su ypatinga maldos intencija – už misijas. Tai malda už jaunas bažnyčias tolimuose kraštuose ir už visus tikinčiuosius Lietuvoje. Kiekvienas krikščionis, todėl kad pakrikštytas, yra siunčiamas nešti Evangelijos džiaugsmą pasaulyje. „Kiekvienas krikščionis yra misionierius, jei yra susitikęs su Dievo meile Jėzuje Kristuje“. (*Evangelii Gaudium* 120)

Knygutė platinama nemokamai